

Albailia

Intemeiată la 1 Dec. 1918. ☞ Redactor: I. PUSCARIU.

Toti cei dornici de triumful democratiei condamna pe cei cari au impiedecat fuziunea part. national cu cel taranesc. Este regretabil acest lucru. Stim, hotarît, ca part. national a avut, pana in urma, cele mai bune intentii.

O lămurire

Ziarul „Albailia“ intrunul din numeroii săptămânieri trecute publică o corespondență din Teiuș, care la sfârșitul ei face mențiune de o luptă fratricidă ce ar fi luat loc de prezent între românii celor două confesiuni românești.

Fie că s'a publicat această aserțiune cu o tendință rău voitoare, fie că autorul ei are plăcerea de-a parafrasa cu constatări din domeniul fanteziei, de dragul renumelui unui scrupulos corespondent informator cu talent de ziarist; trebuie să-i fim mulțămitori, că a dat prilejul unor precizări cari mai ales din partea confesiunii ortodoxe — ca mai tinere în acest orașel — se aștepta ba chiar impunea, în fața unor greșite tălmăciri cu cari unii factori își explică și privesc ființa comunității ortodoxe între celelalte confesiuni creștine din Teiuș.

Lămurirea situației îmi permit deci eu s-o fac pentru opinia publică, considerându-mă în reprezentanța credincioșilor mei a fi ecoul glasului lor — glas just, sincer și nefățarnic.

În același timp împărtășesc convingerea că am asentimentul tuturor bunilor noștri români, cu trecut cinstit, de luptători neprihăniți ai înfăptuirii supremelor noastre dorinți naționale și culturale aci în inima românismului din vatra Mureșului; asupra principalelor deziderate călăuzitoare în raporturile noastre de frățească conviețuire.

Fecăți confesionale între românii din Teiuș nu există și nu pot să existe, pentru că noi românii ambelor confesiuni în fața multelor probleme naționale, culturale și economice ce-și așteaptă rezolvirea; vom ști se ne ridicăm deasupra oricăror interese și considerații confesionale proveniente din dogmaticismul materiilor de credință — și asta foarte redus în deosebirile sale esențiale cari nu au nimic comun cu viața; ori chiar dispărent în fața scopului vieții ce consistă în îndreptarea omului spre virtute pe calea învățăturilor și exemplurilor creștine, iar prin virtute la fericire, la înțelegerea vieții, la apropierea și cunoașterea lui Dumnezeu.

Acest scop se desprinde de lămurit din revelațiunea lui Dumnezeu prin Isus Cristos — factorul dominant prin care omul se mișcă pentru orânduiri vieții sale morale. Credința în această revelațiune ne este comună tuturor, fiindcă în omul însuși și'n puterile lui proprii nu se poate găsi temelul vieții morale. Mijloacele deservării personalității noastre morale încă sunt aceleași pentru ambele biserici românești.

Întreb acum eu, poate exista și unde este a se căuta motivul moral al luptei noastre confesionale?

Când în viața indivizilor și a societății se simte atât de mult un nou produs al bisericii ca — moral creștin — re-

născând putregaiul de azi într-o conștiință a muncii cinstite, progres și perfecționare spre ajungerea culmilor înflorii vieții noastre morale, despre cari azi numai paginile ce'n și'rue faptele strebunilor ne mai pominesc; poate admite cineva sterilitatea luptelor confesionale, — cel mai mare dezastru al idealului și cauzei românești de azi și din viitor? Nu! Hotărât nu!

Să privim însă utilitatea păcii, înțelegerei — așa cum o aveau înaintașii nu prea îndepărtați — pe arena confesională și din motivul superior național, comun și acesta pentru toți românii deopotrivă.

Pe calea unei mari minuni a lui Dumnezeu ne bucurăm românii alor patru provincii de unirea noastră politică într'un singur stat național, — unire pentru care au dus în sușul istoriei crucea de restignire a neamului alăpția martiri ai noștri de ambele confesiuni, pentru că la 1918 să-ne pogoare inviat de pe Golgote jertfei și-a suferinței întreg neamul românesc. Și oare acum meschinăria luptelor confesionale ca motive de vrajbă și ură între frați, trebuie să fie preocuparea principală a românilor?

Dacă deci acum, când ne așteaptă o misiune teribilă de îndeplinit, ca popor ce nu e încheșat și fixat definitiv în istoria omenirii, ne vom fărâmița vremea și energia cu patimile frământărilor confesionale ne dovedim de niște slugi umilite ale streinilor și niște nedemni servitori ai patriei și ai neamului întregit. Ne dovedim lipsiți de pătrunderea în istoria noastră după cum n'avem pătrunderea vieții noastre celei nouă.

Ne-am afirmat deslipiți de trecutul nostru, dușmani ai revindcărilor moderne, orbi în fața marilor forme de viață către cari tinde poporul român.

* * *

Taberile confesionale române sunt acte ale tragediei noastre naționale, sunt produsul fatalității, care a pescuit și prins în mrejele ei în cursul evoluției istorice a vieții sale politice și religioase, poporul român din Ardeal. Cred tare, că numai aceiaș fatalitate istorică și putere a timpului în evoluția vremilor viitoare va putea desființa și contopi aceste două tabere intruna.

Până atunci însă, consider chiar de dragul acestui ultim ideal românesc de foarte necesară o indulgere simțitoare a raporturilor noastre de natură religioasă. Această armonizare a intereselor și ridicare deasupra prevențărilor mărunte de ordin confesional ar fi o ingenioasă pregătire lentă dar sigură a marei praznice o se vie.

Parcă prea de timpuriu am uitat trecutul apropiat, când biserica ortodoxă a Sibiului la braț cu cea a Blajului forma la anul 1911 unicul nerv de viață a tuturor aspirațiilor noastre naționale și culturale în fața

puhoiului Aponian! Prea cur-nud sfidăm moștenirea preoților noștri din trecut, cari în afară de deosebirile confesionale erau conduși în funcția lor pastorală de înalte sentimente frățești, dându-le expresie fidelă prin participarea 'n comun la serviciile publice bisericești — fapt ce și are originea în conștiința religioasă una și nedespărțită a poporului român, și slujitorilor lui.

Prăpastia prezentă dacă se sapă cu nesocolința care ne stepănește va îndepărta, iar nu va accelera soluțiile demne și folositoare vieții noastre naționale și religioase pe acest gin-gaș și important teren.

De încheiere asigur pe frații de legea gr. cat. că biserica ortodoxă română din Teiuș în organizarea vieții sale religioase se va conduce numai din inspirația de glorioase timpuri ale trecutului său, știind să păzească și păstreze cu demnitate apostolică patrimoniul sfânt al stremoșilor fără să supere pe nimenea cu atât mai puțin pe frații de aleaș sânge.

Și acum, frații suat cei ce au cuvântul.

VAS. BĂRLUȚIU
paroh.

In amintirea lui Avram Iancu

La parastasul lui Avram Iancu
Cuvinte cari nu s'a rostit

Nu-i prilejul să facem aci istoria faptelor lui Avram Iancu, ci să rostim câteva cuvinte de preamărire în amintirea lui pentru care se servește parastasul de azi. Selavii și iobagii vremurilor și-au găsit totdeauna răsbunătorii. Revoluțiile au fost, de cele mai multe ori, strigătul de dreptate al mulțimii, protestul ei împotriva apăsătorului. Și, ori de câteori a ajuns cupătul la os, ca un singur urias, mulțimea s'a sbătut în dorința de a trăi, și a scuturat pe cei cari o subjugaseră. Aceste revolte au avut totdeauna un conducător, care reprezenta mai bine dorințele mulțimii. Poporul românesc, ori de câteori i-a ajuns cupătul la os, n'a mai vrut să știe, de nimenea și și-a ales el regele. Un rege ales de mulțime a fost Tudor, apoi Horia și A. Iancu. Cel dintâi s'a numit Domnul Tudor, al 2-lea „Regele Daciei“ și al trei-lea „Regele Munților“. În numirile date lui Horia și A. Iancu vedem dorința, poate nelămurită, a Românilor din Ardeal de-a și vedea reconstruit trecutul. Dorința de a recâștiga ceea ce s'a pierdut este o lege a firii omenești, și această dorință crește... până la realizare. Și, fiindcă regele lor încoronat era vitreg, ei își alegeau, din când în când, câte unul, neîncoronat, a cărui întonare se făcea cu botez de sânge.

Tudor aruncat într'o fântână, Horia tras pe roată, A. Iancu înebunit de durere. Planul nici unuia nu s'a isbândit, domnia lor a fost o clipă de bucurie în veșnicia de durere. N'a isbulit planul lor, — s'ar zice: atunci lupta lor a fost zadarnică? Nu! Nici o luptă nu e zadarnică, chiar dacă nu aduce isbânda. Jertfa lor a adus nu isbânda clipei, ci a vremurilor ce-au urmat. Triumfători au trăit ei în sufletul românesc, în ziua cea mare, a eliberării, pentru care au murit. Există o biruință după moarte, e biruința cea mare a eroilor, e cea mai frumoasă. A. Iancu e din șirul celor cari au biruit după moarte, dar biruința lui e sigură. Toți umiliții, cari au suferit alături de el, sunt răsbunați prin amintirea lui.

Sufletul românesc, astăzi, la 100 de ani dela nașterea eroului, e covârșit de admirație și recunoștință față de „Regele Munților“, care a dus lupta până la sacrificiul vieții. A. Iancu și Horia sunt singurii regi ai Românilor din Ardeal, până la unire. Înfrățiți, în munții Tebei, va foșni de-alungul vremurilor gorunul lui Horia, va umbri mereu mormântul lui A. Iancu, și, astfel, cei înfrățiți în gânduri mari, Regele Daciei și Regele Munților stau alături prin jertfa lor.

S'a convenit să ne aducem aminte de A. Iancu, rege al

Ardealului la 1848, care a răspuns chemării lui A. Murășanu și a încercat să deștepte pe Ardeleni, frângându-le lanțurile iobăgiei, rege al Ardealului, încoronat numai după moarte, de recunoștința noastră.

Nu ne vom ruga pentru erou să doarmă în pacea pământului, ci să trezească în vârtejul vieții îndemnuri spre fapte mari.

Aceasta e rugăciunea noastră!

Incheierea anului scolar

Liceul Mihai Viteazul a aranjat, la încheierea anului scolar o frumoasă serbare școlară. Cei peste 500 sute de elevi, îmbrăcați în costum național, au plăcut foarte mult publicului numărôs. Exercițiile de gimnastică executate corect, sub buna conducere a dlui Babeș. Pentru premiere au contribuit dnii Dr. E. Dăianu și Dr. H. Demény câte 1000 de lei. După masa, în sala Caragiale a avut loc un festival. A vorbit dl I. Sandu dir. lice., jocuri naționale, și cor sub conducerea dlui Sekal. A urmat premierea elevilor. Pentru premiere a dat banca Izvorul 2500 lei și banca Centrală 2000 de lei.

Dnii G. Crișan și I. Dateu, conducătorii acestor 2 institute, merită totă lauda pentru sprijinul dat școlii. Tot așa și cei 2 donatori de mai sus.

Mulțămita publică

Credincioșii noștri aflători în America, la apelul meu au binevoit a trimite pe seama clopotelor dela biserica noastră, parte din al lor, parte colectând dela alții suma de 103.300 lei și anume: Vasile Baldea lui Alexandru 20.000 lei, Gregore Raica și soția 1000 lei, Simion Raica și soția 2000 lei, Ioan Baldea lui Simion și soția 31.500 lei, Ioan și Petru Breaz și soțiile 11.500 lei, Ioan Ștef și soția 14.300 lei, Traian Dărămuș și soția 23.000 lei. Suma totală este de 103.300 lei.

Au mai dăruit încă Ioan Todoran și soția aflători în Lonea 1200 lei.

Iar credincioșii noștri din Cetea au făcut danii în vin și bani peste 10.000 lei.

Pe această cale se exprimă cea mai caldămulțăminte donatorilor atât din partea subscriseului cât și a întregului popor.

D-zeu să le primească fețele de bine, ferindu-i de toate întâmplările rele. Și pe cei de parte duși aducându-i în pace acasă.

Cetea, la 12 Iunie 1924.

IOAN FRÂNCU, paroh. ort.

Avis

Cu onoare aducem la cunoștința P. T. public, că cu data de 1 crt. am angajat un devisor în serviciul institutului nostru și prin urmare suntem în plăcuta situație de a sta la dispoziția P. T. public cu ori ce tranșare de asemnări în valute streinde.

Cu toată stima: „IZVORUL“.

STIRI

— † **Paulina Munteanu n. Dusa** fiica dlui învățător Dușă a decedat săptămâna trecută. Trimitem familiei sincerile noastre condoleante.

— **Locale.** P. S. Sa Episcopul Justinian a sosit în localitate.
— „**Libertatea**“, vechea foaie a părinților din Ardeal, a fost sistată. Această faptă rea nu se va uita nici odată celui care a făcut-o. De altcum, harnicul gazetar pr. Moja scoate acum „**Libertatea Națională**“. Totuș, este mare rușine.

— **Pravalia Cooperativei Alba-Iulia** s'a deschis în strada Regele Ferdinand No. 3 (Casele dlui Szraga) și se pot căpăta deja acum diferite mărfuri coloniale, iar mai târziu, pânzeturi, postavuri, unelte economice și de bucatărie, precum și lenne de foc cu prețurile cele mai ieftine. În pravalia Cooperativei toate sunt mai ieftine, decât în oricare altă pravălie din loc. Membrii Cooperativei sunt invitați și pe această cale a sprijini Cooperativa, câștigând membrii noi sau înmulțindu-și capitalul societății pe lângă favorul deosebit, ce-l a la cumpărarea mărfurilor. Conz. de adm.

— **Protopop nou.** Consistorul nostru în ședința sa plenară din 17 Iunie a confirmat definitiv în postul de protopop al tractului Aiud pe candidatul Iosif Pop paroh în Geomal.

— **Episcop al Dunării de jos** a fost ales de marele colegiu electoral candidatul guvernului, arhierul Cosma Petrovici Botoșăneanul, întrunind 190 voturi. Arhierul Teofil Râmnicănean a întrunit 61 voturi. Mitropolitul și episcopii ortodoxi din Ardeal s'au abținut de la vot, pentru că sânt împotriva actualului sistem de votare.

— **Cel mai mic soldat** pe pe glob, se crede că o recrutat francez Georges Louis, recrutat (asenta) în anul de față și care intră sub arme ca „apărător de țară“ în toamnă. E de abia 1 metru, și 21 centimetri înălțime (la noi se cere înălțime de cel puțin 1 metru 50 em.), și ea greutate abia are 40 kilograme, — de poți merge cu el în spate cât vrei, că n'ai să obosești...

— **Curiozitati.** Din Cleveland (America), se anunță că un tânăr Joe Gelardi a fost operat, extrăgându-se din pereții plămânului său drept un cui de fier. Joe înghițise cuiul pe când era de 3 ani. Cuiul alunecând pe faringe, se înfipse pe peretele plămânului. Cum? Cuidățenie a soartei. De frică, n'a spus nimic părinților săi mai cu seamă că cuiul nu-i pricinuia dureri insuportabile. De atunci au trecut treisprezece ani. Abia în urmă, tânărul simți că respirația devine tot mai greoaie. Arătându-se unui medic specialist, acesta recurse la operație, după ce prin radioscopie, descoperi cuiul. Operația îndrăzneală a reușit pe deplin.

— **Miliardarul Rockefeller** din America, a dăruit un milion de dollari (cam 230 milioane Lei) pentru refacerea părților pustiite de războiu în Franța. — Comitetul însărcinat cu împărțirea marelui dar, a hotărât să dea 5 milioane franci pentru refacerea bisericii mărețe din Reims, toată stricată de tunurile germane, 4 milioane pentru Fontainebleau și 9 milioane pentru Versailles.

— **La Paris** a sosit o tânără rusoaică Maria Gregorievna, care declară că e fiica faimosului Rasputin. Fugită din Siberia a cutreerat lumea, iar la Paris își va scrie memoriile și va dansa pe scene ca să-și câștige existența.

Tribuna Libera

„Vestea“ vestește greșit

Autorul articolului „Deteriorare la biserica încoronării“ încadrat în ziarul „Vestea“ No. 24 a. c. din Localitate, fără ca să fie informat îndeajuns despre administrația reală a bisericii de încoronare, între multe altele mă pune sub acuză, că din cauza nerespectului meu față de comoara bisericii de încoronare a provenit mușcăitul pe cupola aceleia; dar acesta este numai un simplu pretext, de sub mantia căruia, în mod clar se poate observa, că autorul nu are la inimă Români de confesiune baptistă; ci se pare că unde simte cel mai micuț motiv pe care să se poată baza, imediat se folosește de ocaziune grăbindu-se la defaimarea aceluia.

Nu voesc a începe o polemică ziaristică; ci numai vreau ca să-i aduc la cunoștință autorului, că este în eroare și din adâncul inimei mele îi compătimesc articolul atât de adânc greșit, în ceea ce mă privește pe mine; dar să mă lămuresc:

Subscrisul, de confesiune baptistă, ceea ce o înțelege autorul „pocăit“, împreună cu un coleg al meu de confesiunea autorului, în mod cinstit ne îndeplinim serviciul la biserica de încoronare, fără ca să fie între noi cea mai mică rivalitate din cauza credinței religioase. Cheile bisericii ni s'au încredințat nouă ambilor din partea serviciului „Hidraulic“. Serviciul este împărțit între noi în mod alternativ, 24 de ore face serviciul colegul meu; iar 24 de ore subscrisul. În ce privește aerizarea, ferestrele sunt pururea deschise.

Autorul mă bănuiește, că nu sunt cu respect față de comoara dela biserica de încoronare, ceea ce o zice numai din pornire rea; deoarece bineștiind, că noi baptiștii onorăm și respectăm

toată convingerea religioasă și nicidecum nu suntem contrari respective nu contrazicem nici o confesiune, în temeiul căreia îmi permit a întreba autorul articolului provocător:

Ce numiți Dvoastre „comoara și bogăția noastră“, oare nu este „comoara și bogăția și a noastră“ celor de confesiune baptistă? Oare edificiile bisericii de încoronare nu sunt de ordine publică; ci numai absolut ale Dvoastre? Oare noi Românii de confesiune baptistă nu dăm Cezarului ce este al Cezarului; numai Dvoastre? Regele tuturor Românilor, care s'a încoronat între limitele acelor comori și bogății, este Regele nostru; deci, dacă este Regele nostru, al tuturor Românilor, și comoara și bogăția pe care o declară autorul în mod egoistic „a noastră“; este a toată ființa în care respiră un suflet de Român; deci nu putem ca astfel de bogăție și comoară publică în mod intenționat s'o degradăm; căci atunci vom fi ca o pasere nebulă care cu ciocul ei își strică cuibul.

Acuza ce mi se aduce nu e o cauză nouă, ci se datează din anul precedent, pe când nici vorbă nu era de mușcăitul de pe cupola bisericii și ca să fiu pus sub acuză; autorul susține că este îndeajuns motiv, că sunt de confesiune baptistă.

Cine știe? se poate că tocmai aceia, care mă acuzau în anul trecut și pela curtea regală că sunt de confesiune baptistă; azi figurează ca exponenți după spatele ziarului „Vestea“. Inșă ar fi cu mult mai înțelepțește, ca acei exponenți să-și caute o meserie mai cinstită; decât să introducă între Români o desbinare din cauza credinței religioase.

NICOLAE BĂLDEA.

— Un inginer electrician din Sheffield a cerut un brevet pentru transmiterea energiei electrice prin spațiu fără nici un fel de instalație de fire speciale. Inventatorul pretinde că poate opri că invenția sa orice fel de motor și produce moarte prin electricitate la distanță.

Declarațiune

Spre știrea interesaiilor declar, cumcă n'am dat nici o autorizație fiului meu de a cumpăra marfă pe credit în numele meu. Pentru astfel de cumpărări nu iau nici o răspundere, în ce privește plata.

Alba-Iulia la 27 Iunie 1924.

GEORGE SERAFIN.

Publicațiune

În urma ord. Min. de Răsboi No. 3176 din 9 II 1924 se aduce la cunoștință generală că termenul pentru înaintarea actelor I. O. V. referitor la primirea penziunii s'a prelungit până la date de 1 Oct. 1924 pe seama văduvelor și orfanilor iară pentru invalizi până la data de 31 Martie 1925.

Alba-Iulia la 26 Iunie 1924.

Dr. AUREL SAVA m. p. primar.

Reclama e sufletul comertului :: ::

Anunturi se primesc la redacția acestui ziar pe langa preturi convenabile :: ::

Anunt de licitație

Intravilanul din Vintul de jos dinpreuna cu edificiile aflatoare pe el, proprietatea Societatii de fiert spirt din Vintul de jos sa vor vinde in licitație publica din mana libera Duminica la 13 Iulie 1924 la orele 10 a. m. in localul societatii.

Pretul de strigare Lei 100.000.

Condițiunile de licitație se pot vedea la Dl Benedek Laios in Vintul de jos.

Vintul de jos, la 1 Iulie 1924.

COMITETUL.

Rugaminte

Din motivul, că un mare transport de sticlărie comandat anume dela renumitele fabrici de sticlă din Cehoslovacia, nu mi-a sosit încă, și fiind astfel momentan total epuizat, — rog. on. tinerime din localitate, ca până la sosirea acestui nou transport, — să observe la chefurile de noapte o binevoitoare rezervă în spargerea păharelor.

RUBINSTEIN.

P-r-a-v-a-l-i-e
bine aranjata
de vanzare
in Alba-Iulia
Piata Mihai Viteazul

Informații la redacția acestui ziar

La institutul de arte grafice „ALBA“ in Alba-Iulia, se primesc ca ucenici, 2 baieti cari au terminat 4 clase medii, unul pentru librerie si unul pentru tipografie

Moară de vânzare

In comuna Paclisa

cu pret convenabil. Informații

la Dl SZEGŐ GEZA, comerciant,

ALBA-IULIA PIATA Mihai-Viteazul

NOU! NOU!

La 1 Iunie se deschide in Alba-Iulia, piata, localul Filip Gelb, magazinul de manufactura si textile produsele fabriciei

Tesatoria Ardeleana

din Cluj. En gros si en detail. Unica si cea mai mare fabrica romaneasca din Ardeal, renumita in toata tara. Cele mai solide marfuri.

Fondat 1849 :: En detail-En gros

CAROL F. JICKEU

:: SIBIU :: = ALBA-IULIA
Telefon 15 și 17 :: Telefon 33 ::

Marfuri de fier, Articole pentru bucatarie, Unelte pentru toti meseriasii pentru măsari, dulgheri, lăcătuși, mecanici, tinichigii, zidari, tăbăcari, stielari, etc. etc.

MASINI SCULE, MASINI AGRICOLE,

săminte pentru grădini și câmp, mașini pentru bucatarie, sobe de încălzit din tucui și teracota articole tehnice, mobilier pentru odăi de baie

31

„AGRONOMUL“

Societate Anonima de asigurări generale

Operează cele mai favorabile asigurări: de viață, accidente, incendiu, vite și ori-ce alte. / Reprezentantă generală pentru Județul Alba de jos se află în Alba-Iulia edificiul Băncii „Casa de păstrare“ și în toate orașele din țară.

„ALBA“

fostă „Ardealul“ e singură librărie și tipografie românească A-Iulia, palatul Băncii „Izvorul“

Tipografia

aranjată cu cel mai variat și modern material. Execută prompt și cu prețurile cele mai moderate tot felul de lucrări

VINEA

soc. pe actii pentru comertul de Vinuri si derivatele lor.

Deposit
ALBA-IULIA
Str. Rosiorilor

Cumpara si vinde vinuri in cantitati cat de mari.

Capital
deplin varsat
5 milioane.

BANCA CENTRALA

PENTRU INDUSTRIE SI COMERT, SUCURSALA

ALBA-IULIA SEDIUL: CLUJ

CAPITAL deplin varsat
Lei 50.000.000—

REZERVA Cca
Lei 20.000.000—

FILIALE: Alba-Iulia, Arad, Hateg, Bistrița, Sibiu, Oradea mare, Turda

ADRESA TELEGRAFICA
CENTRALA

Telefon No. 68

Tot felul de operațiuni de banca si comerciale.

Fabrica de
tigla
si caramida

TAMBO

Biroul: Str. Plevnei No. 1.
CASELE DR. MARZA.

Telefon 72.

Un ziar cinstit romanesc este o comoara pentru casa fiecarui Roman. Abonati dar Albaiulia

Comandati

tipăriturile voastre la singura librărie românească din Alba-Iulia, cumpărați cărți și tot felul de rechizite dela librăria și tipografia „Alba“ fosta „Ardealul“ palatul Băncii „Izvorul“ :: ::

Societatea Generala Transilvaneana
De Comerțiu Pe Actii Alba-Iulia
fosta NANDOR FUCHS.

Nu mai in mare pentru comerciantii. Mare magazin stabil de textile, coloniale si marantisuri. Cu prețurile cele mai scazute. Serviciul cel mai solid.